

KOROŠEC

Uredništvo in upravlništvo v Velikovem.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 14. maja 1920.

Cene inseratov: enostopna petstvesta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

S 1. junijem t. l. ustavimo list vsem, ki do 25. t. m. ne bodo poravnali naročnine. Upravlništvo.

Naš ljubljene general Maister

je bil te dni odlikovan po prestolonasledniku regentu Aleksandru v priznanje njegovih velikih zaslug za osvobojenje naših obmejnih slovenskih krajev z redom belega orla III. razreda z meči. Vsa slovenska javnost se veseli, da je dobil priznanje tudi na najvišjem mestu mož, ki ga je pošteno zaslužil. Sicer vemo predobro, da ni delal naš general nikdar zaradi odlikovanja, kakor so delali nekdanji avstrijski generali. Vso svojo veliko zmožnost in železno energijo je posvetil našim lepim in bogatim obmejnim krajem in tlačnemu narodu iz čiste ljubezni do obeh. Po generalu Maistru osvobodjena Slovenska Koroška se še posebno veseli tega odlikovanja ter izreka svojemu osvoboditelju in ljubljencu ob tej priliki prav pristrčne čestitke.

Naš plebiscit.

Plebiscitna komisija za Koroško je že sestavljena. Kakšna bo? Ali bo nam Slovencem prijazna ali sovražna? Ne eno in ne drugo. Morala bo biti nevtralna, to se pravi na oba kraja enaka. Ta komisija bo nadzorovala delo naše uprave, ki bo uredila vse potrebnosti. Za red bodo skrbeli, kakor dosedaj, naši slovenski koroški fantje, ki so se priglasili k policijskim četam, ali kakor se sami imenujejo „Narodna straža“.

Kdo bo zmagal? Slovenci pravimo, da mi, Nemci, da oni. V resnici bo zmagal tisti, ki bo imel več glasov. Po avstrijskem uradnem štetju, ki je bilo nam Slovencem skrajno krivično, ima cona A približno 72.000 prebivalcev. Od teh jih je po ravno isti uradni statistiki nad 50.000 Slovencev in samo malo nad 20.000 Nemcev. Kje pa so nemčurji? Ti so se že zdavna vpisali za Nemce in so všteti med onimi 20.000 Nemci. Glasovalno pravico ima približno polovica prebivalstva, to je 36.000 ljudi. Rož in Podjuna stojita neomajno na slovenski strani, nekoliko slabši je velikovski okraj severno od Drave. Ali ima to kakšen pomen? Ne! Nemci

sami pravijo, da bi mogli zmagati samo tedaj, če bi imeli severno od Drave vsaj 90 % glasov, južno od Drave pa najmanj 40 % glasov zase. Tako je razmerje med številom glasovalcev na eni in na drugi strani Drave. Poglejmo, ali je to mogoče! Po 90 % glasov, kakor bi jih morali imeti po vsej coni severno od Drave, Nemci ne bodo imeli niti v najbolj „nemških“ občinah Labodu in Puštrici v Velikovem, na katerega se Nemci najbolj zanašajo, bodo težko dosegli polovico, in Vobre, svetovno znana nemčurska trdnjava, bo imela na veliko jezo Zepejev in Hanzejev slovensko večino. Občina Djele, Ruda in Grebinj bodo glasovale po večini za Slovence. V St. Petru na Vašinjah je pa razen par bivših folksverovcev, ki jih lahko sešteješ na prste ene same roke, in ateja Habnarja, da Jakobu vse slovensko. Puštriški in goloviški kmetje, ki imajo pred nosom klaverno gospodarstvo na nemški strani, se bodo desetkrat premislili, predno bodo glasovali za Nemško Avstrijo. V važenberški občini z gotovostjo lahko računimo na polovico slovenskih glasov.

Torej, Nemci in nemčurji, kje je vaših 90 % severno od Drave? Poglejmo si v obraz in si povejmo odkritosrčno: Tudi v velikovškem okraju severno od Drave bo večina slovenska. Številke govore in številke so danes bolj zanesljive ko vaši dolgi jeziki.

Ravno isto razmerje, samo še malo boljše za nas, bo proti Celovcu in med Jezerom in Dravo. Tistih par nemčurskih vasi, kakor Grabštanj, Pokrče in Žrelec bo izginilo v slovenskem morju. Tudi Vetrinj ne bo nič pomagal.

Kaj pa južno od Drave? 40 % bi radi imeli Nemci! Kje pa? V Pliberku in v Borovljah jih ne bo, drugih občin, na katere bi se mogli zanašati, pa nimajo. No, zato jih imamo pa mi več.

Gospodje Nemci in nemčurji! Ne gre, pa ne gre! Premalo vas je.

Ko vam bomo že v coni A z glasovnico v roki dokazali, da nas je trikrat več ko vas, potem se bomo pogovorili tudi za Celovec. Boste videli, da je tudi tam vsaj 60 % naših. No, potem si bomo pa dobri, ker dotlej boste gotovo že spoznali, da ste hoteli z glavo skozi zid, in mi vam bomo odpustili, saj niste tako hudobni, samo malo trdoglavi in računati ne znate dobro.

Taki so!

(Nemška grozodejstva ob času zasedbe Velikovca.) Grad Thalenstein je oplenila špitalska alarmkompanija. Ta je prišla v Velikovec, ne da bi bila oddala le en strel. Samo ropala je. Velikovška alarmkompanija je oplenila slovensko šolo v St. Rupertu, potem še župnišče in cerkev. Odprli so tabernakel z bajonetom ter ukradli kelih in monstranco.

Uda te kompanije Glonig in Wernig Jožef sta oblekla potem cerkveno obleko, vzela v roke svetnike in tako korakala v Velikovec.

Gojenko Rozo Kofler so ustrelili v kleti Narodne šole. Bila je takoj mrtva. Civilno prebivalstvo je sleklo potem mrtvo truplo do nagega in odneslo obleko.

Nemški Feldkurat se je pod vtisom teh grozodejstev izrazil, da bodo ti zločini imeli za Nemce, in posebno še za Velikovčane zelo slabe posledice.

Gospodarstvo.

Gospodarski položaj Nemške Avstrije in Jugoslavije.

(Dalje.)

Dolгови Nemške Avstrije rastejo od februarja t. l. dalje ko gobe po dežju. Strašno veliki so stroški Nem. Avstrije za državne uslužbence (uradnike itd.) Pred in med vojno so bili ti namreč raztreseni po vsej Avstriji. Ko je pa novembra 1918 Avstrija razpadla, so vsi nemški penzionisti, uradniki, oficirji in drugi državni uslužbeni pribežali v Nemško Avstrijo. Po uradnih poročilih je v Nem. Avstriji kakih 220.000 državnih uslužbencev. Stroški za vse te uslužbence znašajo 8 % milijarde kron, in to brez novih poviškov plač! Velikost teh stroškov vidimo šele, ako izračunamo, koliko pride od tega zneska na enega prebivalca. V Nemški Avstriji pride na 27 prebivalcev 1 uradnik. Torej bi moral vsak prebivalec, pa naj bo star, ali pa mlad, plačevati za uradnike po 1417 K na leto.

Nemška Avstrija ima okrog 40.000 vojakov takozvane ljudske brambe. Srednja plača takega vojaka znaša 18.000 K na leto. Za vojaštvo mora Nem. Avstrija plačevati na leto 720 milijonov kron; torej pride na vsakega prebivalca na leto 120 K. Vsak prebivalec v Nemški Avstriji, torej

od otroka v zibelki pa do starčka na smrtni postelji, od berača pa do fabrikanti, mora samo za uradnike, penzioniste in vojake plačevati 1537 K na leto. Ker pa delavci, otroci, berači, vojaki itd. ne plačujejo tega davka, si pač vsakdo sam lahko misli, koliko pride na kmete, trgovce in sploh na ljudi, ki imajo kaj pod palcem.

Zato pa je moral dunajski parlament naložiti ljudstvu nove davke, in sicer: Einkommensteuer, Vermögensteuer, Vermögenszuwachssteuer in Luxussteuer.

Dohodninski davek

je naravnost strašen. Ravna se po dohodkih in dosega 60 % dohodkov. O tem davku piše dunajska „Neue Freie Presse“ z dne 4. marca tega leta takole: „Die neuen Steuergesetze legen sich mit erdrückender Wucht auf die wirtschaftliche Entwicklung des Mittelstandes und nehmen einen sehr großen Teil des Einkommens der erwerbenden Schichten für den Staat weg“.

Premoženjski davek

se deli v enkratno oddajo premoženja in v stalni premoženjski davek, ki se določa na novo vsako tretje leto. Mislimo si trgovca, ki ima 500.000 K kapitala! Ta trgovec mora za leto 1920 plačati:

Enkratna oddaja premoženja	98.100 K
Dohodninskega davka	9.000 „
Stalnega premoženjskega davka	742 „
skupaj	107.842 K

ali peti del vsega svojega premoženja. K temu pa moramo pristeti še pridobninski davek, užitnino itd. Zato pa piše „Neue Freie Presse“: „jeder wird mehrere Tage in der Woche für den Staat arbeiten müssen.“

(Dalje prihodnjik.)

Velikovški okraj.

Izjava uredništva. Kolikokrat smo že poudarjali, da nočemo nikomur delati krivice, in smo prosili cenjene dopisnike, naj nam vedno poročajo le go-lo resnico. Pa vse zaman! Tako smo pred kratkim priobčili dopise, naperjene proti gospodu Mader, Kušlan, Vogel in gospodu Vogel. Pozneje pa se je izkazalo, da ti dopisi ne odgovarjajo resnici in da se je posebno gospe in gospodu Vogel godila krivica. Kak celovški list bi si seveda nič ne storil iz tega, mi pa to odkrito obžalujemo, saj se hočemo celo s svorožniki našega naroda in naše države vedno le častno boriti. Ker pa je popolnoma izključeno, da bi se vselej prepričali, če se s kakim osebnim napadom ne dela prizadetim morebiti kak krivica, odklanjamo odslej za take dopise vsako odgovornost. V takih slučajih se bodo morali torej cenjeni dopisniki sami zagovarjati.

Gorenče. V nedeljo, dne 25. aprila je bil tukaj dobro uspel shod. Govorili so gg. Lindl, kmet iz Žvabeke, Doberšek, inž. Božič in Dolinar. Ljudstvo je z zanimanjem poslušalo izvajanja govornikov. Po shodu so uprizorila vrla žvabeška dekleta krasni spevoigri „Planšarica“ in „Sarafan“. Hvala sosedom iz Žvabeke za obisk. Ob priložnosti ga vam Gorenčani povrnemo. V nedeljo, dne 2. maja

pa se je ustanovilo Žensko društvo Gorenče. Prej so bile naše žene in dekleta pri Ženskem društvu na Rudi. Ker se pa radi oddaljenosti niso mogle redno udeleževati sestankov, so si ustanovile pod vodstvom Bromanove lastno društvo. Pristopite sedaj vse k temu društvu! O vsaki, ki ne bo pristopila, bomo vedeli, da je grda nemčurka, in bomo s prstom kazali za njo.

Gorenče. V nedeljo, dne 16. t. m. ob 3. uri popoldne uprizorijo naši šolarji igro „Čista veš“, fantje pa burko „Kmet Herod“ pri Puhpavru v Šmuklavžu. Pridite vsi!

St. Peter pri Grabštanju. K posestniku Tomažu Leitgeb-Svarc pri Sv. Petru štev. 6. občina Grabštanj se je zatekla meseca junija 1919 tuja kobila, približno 10—12 let stara, dobro rejena, 160 cm visoka, temno rjava, na desni zadnji nogi spodaj na gležnju bela; na čelu majhno belo liso, črno dolgo grivo in je sedaj do 20.000 K vredna.

St. Peter pri Grabštanju. V Leitgebovi gostilni je shajališče nemškutarskih kričacev, hojlovcev in drugih temnih elementov. Tudi zdravnik Lemmen se zateka večkrat tja, ker se čuti srečnega v družbi te svojati. Policijske ure se sploh ne držijo. Navadno se spravljajo domu pozno v noči. To gostilno si bo treba zapomniti za poznejše čase. Zakaj gostilničarju okrajno glavarstvo ne vzame koncesije?

Dobrla vas. Zveza ženskih društev v Velikovcu je darovala našim otrokom obleke, perila in čevljev. V imenu obdarovanih se za vse, posebno za lepe čevlje najlepše zahvaljuje — Žensko društvo Dobrla vas.

Grabštanj. Tukajšnjim nemčurjem raste greben od dne do dne, tako da začenjajo kar javno napadati naše ljudi, toda ne podnevi, ampak ponoči. Če jim bomo prizanašali, bodo kmalu začeli ravbati prav po folksverovsko. S takimi banditi bo treba prav pošteno obračunati, če ne prej, pa po plebiscitu. Za danes jim pa povemo, da je za take roparske bande rodovitno polje na drugi strani demarkacijske črte, pri nas pa ne. Navodila za takšna počenjanja dobivajo brezplačno pri celovških ravbarkomandantih.

Grabštanj. Naši nemškutarji kaj radi romajo v Celovec. Dobro vemo, zakaj. Svetujemo, da to romanje malo poneha, ker tako se cesta preveč „znuca“. Cesta je naša, zato jo moramo šparati, da ne bomo hodili v slovenski Celovec po razorani in od nemškutarjev umazani cesti.

Grebinj. Na splošno željo tuk. Slovencev, se ponovi narodna igra „Domen“ dne 23. tm. (binkoštno nedeljo) v Kloštru. Tim potom vabimo vse prijatelje narave, da prihite sem. Obenem opozarjamo na starinsko samostansko cerkev. Čisti dobiček se porabi v narodne namene in za siromašne otroke.

Št. Vid v Podjuni. (Poroka.) Dne 3. t. m. se je poročil tukaj naš veledejavni narodnjak, tajnik „Danice“, g. Simon Boštjančič ml. z go. Lenko Neuhauser. Svatba je bila nad vse pričakovanje vesela, posebno, ker nas je zabaval s svojim petjem moški pevski zbor. Želimo novoporočencema obilo sreče in blagoslova.

Krčanje. Izlet na Krčanje dne 2. maja, ki ga je priredilo Žensko društvo za Grebinj, je sijajno uspel. Naši zavedni Krčanjci so se udeležili polnoštevilno. Bilo je okrog 300 ljudi. Gostom so napravili krasen slavalok. G. učitelj Podražaj jih je sprejel z lepim nagovorom. V lepo okinčani dvorani se je vršil ženski shod, kjer je predsednica ga. Mušič razložila pomen in delovanje ženskih društev ter spodbujala domačinke, naj se tudi one zdramijo in organizirajo. Izvolil se je pripravljalni odbor. Grebinski igralci so nato uprizorili igro „Tri sestre“. Sledilo je petje ženskega in mešanega zbora. Hvaležni smo našim gostom/ter si le želimo, da se čimpreje zopet vidimo.

Grebinj. V nedeljo, dne 16. t. m. priredi tuk. Žensko društvo v Narodnem domu otroško veselico z igro, deklamacijami in petjem. Začetek ob treh popoldne (poletni čas). Ker je dobiček namenjen ubogim šolarjem, vabi k obilni udeležbi — odbor.

Guštanj. Prmojdun, grevengo bom moral obuditi, drugače nam še Kaiser uide iz Guštanj. On pravi, da ni več za živeti tukaj, odkar je bindiš. Vaša Kaiserska Visokost! Če si res mislite naprtiti popotno torbico in iti čez Pliberk, Velikovec in Mostič v tojčesterajh, Vas bi prav ponižno prosil, ne pozabite vzeti s seboj tudi svoje ženke. Usmilite se nje in nas! Njo boste rešili bolečin, ker ne bo slišala več bindiš, nas pa hudega jezika. Včeraj sem zopet nekaj izsnofal. Pansetova ta stara je kuhala šostarsko smolo. Da ne bi njen možiček, gospod črevljarski mojster, prevečkrat povedal resnice, mu pa hoče zamašiti gobec. Naš dični črevljareček ima to lastnost, da se mu zdi „po slovenje marnvat“ grdo, po slovensko peti pa kruljenje. Resnica bo že, ker pravi to on, samo čudno se nam zdi, da še ni rekel: slovensko moliti se pravi Boga preklinjati. Panse, ali je res?! Bo že res, ker imam pričo, da ste govorili nespodobno o slovenskem petju pri pogrebu poštenega moža. Seveda hočete biti tudi sedaj nedolžni! Kakor volk v vočjem kožuhi. Mojster Panse, sirovi ste Vi, sirov bom tudi jaz ter vam rečem: Držite gobec! Bavbav.

Galicija. Dan sv. Florijana se praznuje pri nas posebno slovesno. Tudi letos je privabil ta dan v Galicijo mnogo ljudi iz sosednjih far. Pomikale so se dolge procesije proti farni cerkvi, da se priporoče sv. Florijanu v varstvo proti požaru in drugim nezgodam. Po cerkvenem opravilu smo imeli shod pred Ogrinovo gostilno, ki se ga je udeležila ogromna množica ljudstva. Kot govorniki so nastopili g. Hren, gdč. Panter in g. Felacher iz Velikovca. Z napeto pozornostjo je ljudstvo sledilo njihovim besedam, ki so marsikaterega poslušalca ganile do solz. Najprisrčnejša zahvala govornikom, da so se potrudili k nam. Vsem, ki smo bili na shodu, ostane letošnji dan sv. Florijana v prav lepem spominu.

Galicija. G. Matija Toff, ki se je nedavno nastanil v Galiciji, kjer otvori svojo krojaško obrt, se je poročil dne 2. t. m. z gdč. Nelko Kocijan, predsednico našega Ženskega društva. Vrlemu slovenskemu paru naše iskrene čestitke!

Pliberk. Zapustil nas je bivši finančni uradnik Salomon, velik prijatelj in vodja tukajšnjih socialnemurjev. Šel je na Prevalje. Pri odhodnici se je dr. Herbst, voditelj nemških nacionalcev, s toplimi besedami zahvalil „unserem lieben, guten Salomon“ za zaščito in podporo pliberškega nemštva. Žalostno priznanje! Dovolj imamo med nami narodnih izdajic, in ne potrebujemo priseljencev, ki pomagajo kopati grob Slovincem na Koroškem. Prevaljam pa čestitamo k pridobitvi dr. Herbstu „in 2. Auflage“.

Tajniku Salomonu pa svetujemo, naj nas ne hodi več nadlegovat, ker bi bili sicer primorani podati še boljše sliko njegove značajnosti. Potem pa apel na rdečo zastavo tudi ne bo več zalegel.

Pliberk. Upokojeni finančni nadpaznik Schelländer je od deželne vlade izgnan. Pravi pa, da kljub temu ne gre iz Pliberka. Čudno! Koder hodi, hvali blaženo Avstrijo in agitira zanjo, sedaj pa, ko ima priložnost iti tja, se brani. Agitatorji za Avstrijo nočejo v Avstrijo — folksverovci, boritelji za Avstrijo so zbežali od tam — nam pa pravijo, naj glasujemo zanjo! Nas imajo pa res za proklete neumne!

Kazaze. Celovčanka nam piše: Vsega Ti ne morem pisati, to naj ti bo zadosti. Mi tukaj v Celovcu smo na slabšem ko ujetniki. Jesti dobimo toliko, da komaj živimo. Ne vem, če bomo mogli to izkušnjo preživeti. Pričakujemo vsak dan rešitve. Mogoče, da se tudi vi pritožujete nad čem, pa povem ti, da bi bila vesela, če bi mogla biti med vami le en dan. Druginja, vem, da je tukaj veliko večja ko pri vas.

Pliberk. Kakor znano, je bil nedolžni izvošček in „Getreidebaron“ Eberwein odpravljen v zapor v Maribor. Kako je to razburilo pliberške duhove. Sliši se celo, da so se „deutschgesinnte“ Pliberčani pritožili na antantno misijo v Celovcu. Toda sodnija dela pravično in se ne boji nobene misije. Tako bodo, Pliberčani vsaj zvedeli, da zasleduje celovška sodnija Eberweina radi veriženja, tihotapstva in soudeležbe pri tatvinah!

Res, zelo pošten mož to, vreden, da se nemškonacionalna demokratska stranka zavzame zanj!

Izborne člane ima v svoji sredi ponos pliberškega nemštva! Čudimo se, da se pošteni meščani ne sramujejo takih sodrugov! Žalostno, žalostno že mora stati nemštvo, ker se mora upirati na take ljudi. Pa „heul“!

Gorenjce. Dne 25. aprila so se kmetje in mali posestniki zbrali, da bi slišali, kako misli Jugoslavija izpeljati agrarno reformo. Ljudje so sili starih krivic in stavili vse svoje upanje v Jugoslavijo, da jim vrne pravice. Agrarna reforma se bo izvršila, kakor hitro bo glasovanje končano. Glasovanje bo boj za napredek ali propast naših kmetov. Baroni in grofi bi nam radi še nadalje komandirali, pa ne bodo več. Enoglasno pritrjevanje govornikom je pričalo, da so govorili ljudem do srca. Sprejela se je sledeča resolucija: Na shodu dne 25. aprila polnoštevilno zbrani kmetje in posestniki koč se z žalostjo spominjajo krivic, ki jih je delala Stara Avstrija, in s hvaležnostjo pozdravljajo predhodne odredbe za agrarno reformo in njene pripravne ter zahtevajo najodločnejše, da se tudi na Slov. Koroškem takoj in končno veljavno izvede agrarna reforma, ki mora odstraniti vse krivice in šikane, ki so jih morali pretrpeti pod Stara Avstrijo od raznih grofov

in baronov. Vpoštevajo naj se v največji meri ljudske želje in potrebe na našem Koroškem.

Velikovec. Izgubila se je v Velikovu med voznikom Fido in staro kasarno črna denarnica z vsebino 188 K. Pošten najditelj naj jo odda v našem upravnistvu.

Velikovec. Pevske vaje so ob 8. uri zvečer, ne pa ob 9. luena pevk in pevcev, ki ne prihajajo točno k peyskim vajam, se bodo objavljala v „Korošcu“.

Boroveljski okraj.

Šmarjeta v Rožu. (Čudeži.) Malo čudno, pa vendar resnica! Potrli stebri nemštva in nekaj nemčurjev je hotelo napraviti v Kočuhi zborovanje, ki ga jim je pa oblast prepovedala. Hoteli so vzdigniti vnebovpijoč glas teh trpinov v dolini solz, ker se jim kmetje ne pokorijo več, ker se jim več ne odkrivajo že pol ure daleč. Mogočnost je šla raketom žvižgat. Vedo natančno, da je kmetstvo ljudstvo v Spodnjem Rožu brez izjeme za obstoj sedanjih razmer. Vendar nočejo opustiti zadnje rešilne bilke. Kakor so v Mariboru in drugod nasprotniki naše države zlorabili in zapeljali v nesrečo naše delavce, tako se opaža pri nas hinavsko zvito zapeljevanje kmetškega ljudstva. Te nemške in nemčurske barabe hočejo naše dobro ljudstvo pridobiti in organizirati v nezadovoljno rdečo gardo, da bi mogli potem širiti protidržavno mišljenje. Seveda se sedaj še skrbno varujejo, da bi pokazali svojo barvo. Tako so tudi agitirali za ta shod. Pomagala jim je — seveda so jo dobro plačali — znana Karničnikova Mojca. Krasna družba to — socialisti, nemčurski kapitalisti in — Mojca, Čudimo se, kako se je moglo odzvati tudi nekaj lahkovernih Tomažev, kako so mogli poslušati cviljenje nam znanih Nemcev in nemčurjev. Kaj ne, očka Wolf, ki bi bili prej socija utopili v žlici vode, ki ste si med vojno na račun delavcev „dovžak“ dobro nabasali, in tudi vi, gospod Tschernig, in vsi drugi, da smo vas pogruntali! Kmetje vas poznamo že davno. Eden za vse.

Hodiše. Na sopraznik sv. Florijana so nemčurji zopet porabili priliko za udrihanje po „Čuših“ in po našem kraljestvu. Že ob 1/2 3. uri popoldan so sedli na voz in v divjem galopu so se odpeljali proti Plešerki. Kam neki gredo? Na Goro so šli poslušati, če celi okolici znane, neslane Lisjakove šale in reševati Nemško Avstrijo. Gospodje nemčurji, ali ne bi bilo bolje, da bi se bolj brigali za svoje gospodarstvo? Ali mislite, da bodo vaše neumne butice res rešile nemško Avstrijo pogina? Če niste tu zadovoljni, saj Vam je pot k „lačenbergerjem“ vsakdan odprta. Zakaj ne greste tja, saj je tam bolje! Gospod Perdaher, Vi se prav lahko preselite v blaženo Avstrijo, kjer se cedi strd in mleko, saj nimate tu prav nič svojega posestva. Legitimacijo pa Vam drage volje preskrbimo. Brigajte se bolje za svojo lončarsko obrt. Še imeniten lončar lahko postanete, ker delate tako lepe lončke. Gospodu Količu pa svetujem, da pazi na svoje otroke in jih očisti — uši. Če vprašaš njegovega otroka, kaj ima v glavi, pa se odreže: „Lezeeee“. Lojzi Perdaher, Zabito hlapec, ta je pa že izvržek človeštva. Poglej svojo kosmato dušo in povej, kolikokrat si pre-

lomil svojo častno besedo, ki si jo dal črno na belem o priliki, ko so te zaradi „šmuglarije“ hoteli pognati iz Hodiša. Ali se še spominjaš? Ostani rajši doma in pazi na svojo punco, da ti jo kdo ne zapelje, saj na politiko se toliko razumeš kakor moj Rolfi. Jozi Straus, kaj je pa tebe piknilo, da si tako muhast postal? Koliko si spravil v žep, ko si prevažal nemčurje? Slišal sem, da si točil solze, ko si jih peljal domov. Se bojiš kazni? Prav ti je! Kmalu bi pozabil na našega „flejšarja“ Matija Petriča. Tudi ta prav pridno zastopa nemčurske shode, čeprav je ves švedrast. V Ribnici k Walcharju, dne 2. maja zvečer jo je tudi kuril na tak shod, kakor bi ga iz Kajžnikovih hlače coprnice gonile. — Spreobrnite se, grešniki, še je čas! Ko bo pa ura odbila dvanajst, bo vsaka pokora prepozna.

Zaveden Gorjan.

Bistrica v Rožu. V nedeljo, dne 2. t. m. smo počastili spomin Štefana Olipca iz Podgorij, ki je 29. aprila 1919 žrtvoval svoje življenje za našo ljubljeno slovensko domovino. Podivjana nemška tolpa ga je v noči od 29. na 30. maja presenetila v spanju na tukajšnjem kolodvoru ter ga na zverinski način umorila. Divjaki so mu s pukinimi kopiti razbili glavo in še mrtvega so ga suvali. Spomin mrtvega junaka smo počastili s tem, da smo se zbrali v nedeljo popoldne na njegovem grobu, kjer so opravili gg. duhovniki mrtvaške obrede. V kratkih besedah je g. nadučitelj Smolik iz Bistrice poudarjal junaštvo umorjenega ter nas spodbujal k vztrajnemu delu v teh težkih borbah za našo ljubljeno domovino. Nato so zapeli pevci ganljivo žalostinko, da se je marsikomu orosilo oko. Spavaj v miru, slovenski mučenec, ostaneš nam v vednem spominu.

Za spomenik so darovali nekateri že lepe svote. Pričakujemo še mnogo posnemalcev.

Nemška Avstrija.

Kaj uvaža Avstrija.

Od junija do decembra leta 1919 je morala Avstrija uvoziti 17.170 q (meterskih centov) kolonijalnega blaga, 81.300 q južnega sadja, 483.379 q sladkorja (cukra), 1.860.807 q žita in moke, 181.915 q sočivja, 798.503 q sadja in zelenjave, 191.858 q masti in olja, 95.833 q piva, 410.289 vina, 86.279 q mesa, 35.797 q mleka (kondenziranega) 12.059.595 q premoga in koksa, 26.510 q bombaža (pavole), 11.607 q niti (cvirna), 52.150 q bombaževih izdelkov, 21.940 q volnenih izdelkov, 2515 q svilene blaga, 109.288 q papirja, 2657 kavčuga (gumija), 2142 q usnja, 111.029 stekla, 272.149 q cementa, 447.242 železa, 281.633 q izdelkov iz železa, 94.085 q strojev, 199.273 q kemikalij, 20.679 q literarnih in umetniških predmetov, 446.781 klubov in 62.907 žepnih ur.

Lepe številke, ki daleč presegaajo to, kar je mogla Avstrija izvažati. Samo iz Združenih držav so dobili za 16 milijonov dolarjev več ko so pa dali.

Politični pregled.

Naš minister za zunanje zadeve dr. Trumbić je zapustil Beograd ter se napotil najbrže v Švico, kjer se bosta z italijanskim ministrom Šaljem posvetovala o

jadranskem vprašanju.

Skraini čas je že, da se reši to vprašanje!

Iz Beograda poročajo, da dobimo te dni

ново ministrstvo,

v katerem bodo zastopane vse večje stranke.

Na Dunaju so bile 10. t. m. zopet

velike demonstracije.

Socijaldemokrati so zahtevali, naj se izvrši oddaja premoženja; obenem so protestirali proti nazađnjastvu. Zbranih je bilo tudi kakih 6000 komunistov; njihovi voditelji so v svojih govorih napadali posebno državnega kancelarja dr. Rennerja.

Iz Italije poročajo o

velikih nemirih.

Ljudstvo je naskočilo mornariško vojašnico, se polastilo orožja, zasedlo dohode v mesto in železniško postajo ter potrgalo vse telefonske in brzojavne žice. Pozneje je množica naskočila orožn. postajo in jo zažgala. Tramvaji so bili razbiti, prodajalne izropane. Orožniški oddelki so bili razoroženi. Vojaške oblasti so poslale močne čete proti Vijaredžu. Z morske strani blokirajo mesto 4 torpedovke. Množica je po mestu razorožila vse vojaštvo. Laški anarhisti so uprizorili krvave izgrede tudi v Livornu; 2 osebi sta bili mrtvi, 30 je bilo pa ranjenih.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Naznanilo.

Jugoslovanska brivnica v Velikovcu se je preselila v hišo Mestne hranilnice na Mestnem trgu.

Za obilen obisk se priporoča

J. Pirč,
narodni brivec.

Službe išče trgovski pomočnik, izučen v speceriji. Naslov v upravnistvu „Korošca“.

Tvrdba Mader, Pliberk

naznanja p. n. občinstvu, da je s prvim majnikom začela zopet izvrševati svoje

knjigoveštvo,

ter se priporoča z urnim in obstojnim delom.

Veliki cerkveni in ljudski shod

se bo vršil na binkoštni pondeljek, dne 24. maja pri

Marijini božji poti v Dolini.

Na predvečer šmarnice.

Zjutraj se začnejo sv. maše ob pol šestih. Slovesna služba božja bo ob osmih (če bo vreme lepo, pod mitim nebom) v spomin 106 letnice vrnitve papeža Pija VII. iz pregnanstva.

Nato ljudski shod.

Zastopane naj bodo vse organizacije in društva v kar največjem številu. Pridejo priznani govorniki in govornice. Ob dveh pop. šaloigra „Pri gospodi“. Nato kratek govor. Sledi krasna igra „Dve materi“, h kateri so posebno povabljene vse Marijine družbenice. V odmorih petje narodnih in umetnih pesmi.

Po končani slovesnosti šmarnice. Vsi, ki ste na ta dan tako radi romali v — upamo še vedno — naše narodno svetišče v Gospo Sveto in vam je letos še zabranjeno, pridite k Mariji, pomočnici kristjanov, da nas skoraj reši nemškega trinoga. Povejmo svetu, da imamo dve materi: nebeško Marijo in zemeljsko Jugoslavijo. Vsi na noge ta dan in na veselo svidenje v Dolini!

Ure se računijo po starem času.

V slučaju slabega vremena bo ljudski shod ob pol desetih v obširnih prostorih grada v Grabštanju in tudi igri se bosta uprizorili tam.

Dekleta, pridite v narodnih nošah!

Ženitvena ponudba. Izvrsten mizar, 25 let star, se želi poročiti z veselo žensko od 20 — 23 let, če mogoče z malim posestvom. Tudi vdova brez otrok ni izključena. Ponudbe s sliko ne upravo „Korošca“ pod številko 150.760.

Starejša, dobro izurjena

kuharica,

ki zna samostojno voditi gospodinjstvo, se išče za veliko kmetijsko posestvo pri Velikovcu. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Razglas.

Živinorejska zadruga za Žitaro vas in okolico naznanja, da bo sprejela na planine na Šefnarci in Obirju živino od vseh posestnikov, ki so se do 9. maja oglasili in ki niso dobili kakšne pisnene odpovedi. Ovce se bodo gnale na planino dne 25. maja, konji in govedo pa dne 14. junija. Planinščina znaša od ovce 15, od goveda 50 in od konja 100 kron. Ta znesek se mora plačati za ves čas naprej, in sicer na binkoštni pondeljek dopoldne v Društvenem domu v Žitari vasi. Tedaj se bomo tudi pomenili glede zavarovanja živine na paši. Opozorjamo še posebno one posestnike, ki še niso podpisali pristopnega lista, da tedaj gotovo sami pridejo, le za one z levega brega Drave ni tako važno, ker se tisti za enkrat še ne bodo sprejeli kot člani. Priti pa mora seveda tedaj tudi od tam nekdo plačati, ker bi se sicer pravica do paše podelila drugim. Rutar, t. č. tajnik.

Vabilo

Marijine družbe iz borovljskega okraja priredijo skupno z Ženskimi društvi na binkoštno nedeljo in pondeljek skupno romanje k Mariji Pomočnici na Brezje. Povabljeni je vsa mladina, cvet naroda, da poživljuje svoje ideale. Vozil bo normalni vlak ob pol petih popoldne iz Vetrinja po znižani ceni, nazaj pa drugi dan. Vsi udeleženci naj hitro javijo udeležbo svojemu župnemu uradu do 17. t. m. Župne urade pa prosim, naj mi zanesljivo naznanijo število romarjev do 19. t. m., da se pripravi zadosti vozov.

Spodnje Korošce pa pozneje povabim k Višarski materi pri Sv. Križu. Dr. Janko Arnež, škofijski zastopnik Marijinih družb na Koroškem — Župnijski urad Žrelec.

Mizarji pozor! Veliko zalogo različnih okraskov za rakve truge po zelo nizkih cenah ima in se priporoča Trgovina s papirjem Jožef Vajncert v Pliberku.

Za ovčjo volno

zamenjam

fin barhent

za perilo in ženske obleke

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

V MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekočizračun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.